

Geessel voor den Zot. Of vaderlandsch berigt aan den schryver van het weekblad van dien naam : bysonder tot logenstraffing van de in desselfs numero 5 geplaaste brief, geteekend Q. N.

<https://hdl.handle.net/1874/35376>

in penfle cad. //

G E E S S E L

VOOR DEN

Z O T.

O F

VADERLANDSCH BERIGT AAN DEN
SCHRYVER VAN HET WEEKBLAD
VAN DIEN NAAM.

*Byzonder tot Logenstraffing van de in deszelfs
Numero 5 geplaaftte brief, geteekend
Q. N.*

Te ROTTERDAM,
By HENDRIK WYT, Boekverkooper
in 't Hang, 1794.

De prys is 2 Stuivers.

A A N D E N
S C H R Y V E R
V A N H E T
W E E K B L A A D J E
D E Z O T

M Y N H E E R !

De Nummers die van U Weekblad het
Ligt zien, geleesen hebbende, vond ik de
eerste van deselve so fraay, dat ik meende
te mogen besluiten, dat gy waarlyk tot
die Clasfe van Menschen behoordet, waar
van gy den Characterschetsende Naam,
voor uw Weekblad heb geplaatst, en in
dat geval, meende ik de Les van Salomon
te volgen, als hy zegt: *En antwoord den
Zot na zyne dwaasheid niet, op dat gy ook
ben: niet gelyk en word.* — Dan uw No. 5.
heeft my op éénmaal de oogen geopend,
en my de eerste Nummers, met meerder
aandagt, dan wel in den beginnen, doen
herleesen, en nu meen ik met grond te

mogen besluiten, uw niet so seer in den kring der Zotten te moeten plaatsen, maar by die geenen, waarvan denselven wyzen Koning in zyne Spreuken, Cap. 6 vs. 12 tot 15, het volgende zegt: *Een Belials mensche, een ondeugdszaam man, gaat met verkeerdheid desmonds omme; wenkt met syne oogen, spreekt met syne voeten, leert met zyne vingeren. In zyn herte zyn verkeerdbeeden. Hy smeedt 't allentyde kwaad, hy werpt twisten in. Daarom sal syn verderf haastelyk koomen, hy sal schielyk verbrooken worden, dat er geen geneesen aan en zy.*

Ja, Myn Heer! de quasie aan Uw gefonden Brief, geteekend Q. N., geeft my de volléédigste vryheid uw als sodaanig te beschouwen, d' Eere hebbende de Heer by uw geteekend Q. N., en deszelfs hoogstgeëerde Gade, en loffelyk Geslagt, zeer wel te kennen, offchoon ik geene dagelyksche opwagting by syn Ed. maak, so moet ik uw voor 't oog van 't gantsche publicq zeggen, dat uw brief in No. 5 van uw Weekblad geplaatst, een Verdigtself is. Zo 't my aan den styl voorkomt, van uwe eigen vinding. 'k Zal my niet nader verklaren, wie door den Heer Q. N. moet verstaan worden te zyn; desulke, onter een-

eenvoudige Landgenooten, welke by het leesen van dien brief, enkel zonder verdere opmerkzaamheid eens gelagchen hebben, om deese of geene pennestreek, of laage uitdrukking, en die gy dus geen gelegenheid gehad hebt, te vergiftigen, vind ik niet nuttig, hunne rechtmaatige wraak op uw en uwe aanhangers wakker te maaken. En voor die geene die uw brief verstaan hebben, is het niet noodig, deselve sullen ook my verstaan.

Ik noemde die brief een verdigtsel, omdat de Heer Q. N., (ik zal (dog met eerbied) hem zo blyven noemen) nimmer dien heeft kunnen schryven, diens ziel is te veel verheeven, dan dat hy de laagheid souden hebben aan uw te schryven, en ook is hy in 't geval niet, waarin uw No. 5 hem plaatst. Ik sal, uw brief volgende, uw eenig nader berigt van den Heer Q. N. geeven, voor welks egtheid ik uw, in myn persoon verantwoordelyk blyf.

Die Heer is ter goeder uur in 't Huuwelyk getreden met de beminnykste vrouw der Weereld, in haare jeugd meer dan middelmaatig schoon; 't is waar, zy heeft staande haar gehuwden staat, de Kinderfiekte gehad, en is ook daar van een weinig geschon-

den, dog dit belet niet dat haar Ed. des niettemin, met het volkomenst regt, een schoon mensch mag genoemd worden. Een fraaye gestalte, meer dan gewoon, ja Koninglyk voorkomen, eene innemende vriendelykheid, een doordringend en eerbied, achting en liefdeverwekkend oog, genoeg meen ik, om te stellen tegens uw *ba!* zo *leelyk*; maar iets dat meerder afdoet, iets op het welk geene siekte of verloop der Lente van de jeugd eenige invloed had. — Deese Vrouw, die het volkomenst geluk van haare Echtgenoot en Kinders uitmaakt, is door den Hemel begaafd met de schoonste Ziel. — Verstand en deugd hebben daar haaren zetel. — Met één woord, zy is geschikt om gelukkig te maaken, al die haar omringen. — Voor het overige is zy van een deftig Geslacht, die seker *beel wat in het Capittel te seggen hebben*. Mis ik wel? als ik er byvoeg, so als gy tot uw leedwesen in den jaare 1787 ondervonden hebt, toen die aansienlyke Famille, zulke gewigtige diensten aan den Heer Q. N., en zyn geliefde Gade, en Geslacht, en met hun, te gelyk aan alle eerlyke Nederlanders, beweesen heeft. — 't Heugd uw immers, hoe eenige kwaadaartige knechts, die

die door de Heer Q. N. meestal uit het stof waren groot gemaakt, een vloekgespan met den anderen hadden aangegaan, dat niet minder bedoelde, als om het gantsche Geslacht van den Heer Q. N. geheellyk te verdelgen, alle Eer en Liefde, die zy hem schuldig waaren, verkeerende in de verre-gaanste minagting en haat, en eindelyk hem openbaar aanvallende, hem noodsaakte, om Huis en Hof te verlaaten, wilde hy sig niet blootstellen om gequillotineerd te worden. Maar neen, zo verlicht was men toen nog niet, 't zoude waarschyglyk nog maar onthoofden zyn geweest, — is toen de vermogende Famille van de Ega van de Heer Q. N. regt tydig te pas gekoomen? — Heeft niet haar Oom al die vloekgenooten, binnen weinig tyds, uit den anderen gejaagd? en de Heer Q. N. hersteld by deszelfs wettig geslag en eigendom, en is het niet aan het Edel Character van de Ega van dien Heer te danken, dat die vloekverwanten nog gelukkig de welverdiende straf ontgaan zyn? Heeft zy niet zelve, toen het swaard der wreekende gerechtigheid reeds was opgeheeven, voor hun pardon gevraagd? Ik vraag uw dit, om dat ik my overtuigd houde dat gy er

uwe toestemming niet aan weigeren kunt. Maar gelooft gy wel, dat de meeste van die, so genaadig behandelde boosdoenders, nog gestaadig hun best doen, om de Heer Q. N. en zyn Geslacht, en al die hem zyn toegedaan, in het allerakeligst ongeluk te storten? Ja! ja! dit geloofd gy met nadruk.

Het verhaal dat wyders in uw brief voorkomt, nopens het verschil tusfchen de bloedverwant van de Vrouw van de Heer Q. N. en een zyner Naburen, is in een geheel verkeerd ligt geplaatst, het is er zeer verre van daan, dat het *volkomen zeker soude weesen dat de bedilziaken, trotschen en wraaksugtigen aard van die Vrouw, dit spelletje aan haar Man gebrouwen heeft*, so als het by uw No. 5 genoemd word — om hem in dat verschil te wikkelen, ja het is er so verre van daan, dat er voor die gedagten geen waarfchynlykheid blyft; hoe toch kan het in gefonde hoffenen vallen, dat een Vrouw van dat Character, so als ik haar hier vooren beschreeven heb, haar Man, in een verschil soude inwikkelen, ^{et} welk op het tydftip dat zulks gefchiede, zyn geheel verderf, had God zulks niet verhoed, stond na zig te zullen fleepen.
neen

neen, eenige weinige, om hunne boevestukken uitgebannie, of om onbetaalbare schulden uitgeweekene vloekverwanten, die hunne toevlugt genoomen hadden tot den voorgesegde Nabuur, en daar nog bleeven hoopen, en vergeefs verwagten, op hun beloofde hulp; meende de gelegenheid waar te neemen, om na dat by dien Nabuur, zig een party huns gelyken, had beginnen te doen gelden, en het deselve gelukt was, hun Heer het gantsche bewind uit de handen te wringen, en dat niet alleen, maar om hem op de onmenschelykste wyze te vermoorden; van deese moordenaars geholpen, zeg ik, meende zy de gelegenheid waarteneemen, dat de Heer Q. N. door noeste werksaamheid, onvermoeiden yver, en vlyt, besig was, en zeer goede vordering maakte, om dat geene weder uitspaaren en overtewinnen, dat door het vloekgespan verkwist, of gestoolen was, om Hem en zyn Huis te overvallen, van alles te berooven, en dan eindelyk hunne moordzuchtige handen in zyn dierbaar bloed te wasen.

Ik hoop niet, myn Heer! dat gy so ongelukkig zyt, van even als die moordenaars, waarvan ik so even sprak, het aan-

zyn van een oneindig God te loochenen, so gy er aan mogt twyffelen, kooft dan hier: — Hier is het bestaan van een God, die een alvermogend Redder in gevaaren is, als in een spiegel te leesen, menigvuldigmaal ondervond de Heer Q. N. en zyn gantsch Geslacht, zichtbaar, dat het almachtig Opperweesen over hun ten goede waakzaam was, maar in dit oogenblik bleek sulks klaarder dan ooit, toen de bende muiters en moordenaars, voorafgegaan door een ry banditen, aanrukten, wierden schielyk de deuren, en toegangen, die naar het verblyf van den Heer Q. N. strekken, gesloten, en so veel volk door hem by de hand gebragt, als mooglyk was, om geweld met geweld te keeren; alle, op één na, die uit domheid, of lafheid, een deur open deed, toen een hoop van dat gepeupel maar wat brutaal begon te schreeuwen, deden eerlyk hun pligt, ja er waren er onder, die (mag ik het so noemen) wonderen deden, egter had dit alles tegen de groote overmagt op den duur niet bestand geweest. Maar! en dit was genoeg, de God des Hemels sprak! en in een oogenblik was het met angst en schrik vervuld addergebroetsel, uuren ver, teruggeweeken, de bloed-
ver-

verwanten van de Huisvrouw van de Heer Q. N., en zyne vrienden, wierden door God, als middelen in Zyne hand gebruikt, om hun met bebloede koppen, en niet weinig dooden, tot binnen hun moordhol te rug te jaagen.

Wat het verschil tusfen den bewusten bloedverwant, en den gezegden nabuur aan belang, ik wil my niet uitlaaten, ook niet onderzoeken, of dien bloedverwant al of niet recht had, zig in de zaeken van dien nabuur te mengen, dat is de taak niet, welke ik my hebbe voorgeschreeven, om dat zulks niet rechtstreeks de Heer Q. N. of zyn Ega raakt, alleen kan ik niet voorby, uw te zeggen, dat de Schoone boomen, en Heerlyke Vrugten, die volgens uw daar aan groeijen, buiten uw, van weinige gezien zyn, wel vind men in dit nieuw plantsoen, een menigte doornagtig kreupel-hout, dat laag by de grond wast, van verre beschouwd, uitwendig wel iets fraays heeft, maar dat by de aanraakinge geweldig Scherp is, en daar het kwest, een vergiftigend vogt meede deeld, de vrugten zo verre die tot nogtoe bekend zyn, is niets dan een kleyne zwarte besie, van een zeer bittere nasmaak en die uitgeperst zynde een Zwymelwyn geeft,

geeft, die de zinnen bedwelmd en de menschen herschept, in dulle raazende dieren.

Ook groeyt aan de toppen, een zeer ligt zaad, dat, door de minste wind bewoogen, zig allezints verspreid, en nedervallende niet nalaat, zig hier en daar onder goed graan te vermengen, en dat te verftikken, of nu bewuste bloedverwant, geen reden had om zig te beklagen over zo een besmettend gewas, in de nabyheid van zyn, van de uitmuntentegewassen, zo vrugtbaar Land, laat ik ieder onpartydige oordeelen. —

Indien ik op myn beurt, met het natuurlyk recht, en met de waarschyndykheid te raade gaa, zoude ik moeten antwoorden, neen, niemand heeft recht, om vergiftende, en besmettende, dingen, zo daanig te plaatsen, dat elk onkundig beschouwer niet alleen, maar zelfs ook de nabuuren, gevaarloopen de doodelyke gevolgen daar van te smaaken; zoude ik op een dor, onvruchtbaar stuk grond, tuschen uwe rykgelaaden koornschuuren, vryelyk een hoop stroo mogen in den brand steeken, en daar door uw in het gevaar stellen van geruineerd te worden, alleen op grond, *Mag ik op myn eigen vryen grond niet poten, planten en doen wat ik wil, als ik het voor myn belang het beste keur.* Antwoord gy zelve myn Heer. Ik

Ik meen dat dit genoeg zal zyn, om uw te doen zien, dat wy over de Heer Q. N. in zyne omstandigheden, en in het byzonder over het Character van zyn Loffelyke Ega, zeer verschillende denken, en wyf gy hebt kunnen goedvinden, die lieden in een publicq dagblad, zo schandelyk te hoonen, eisch ik, nu gy beter geïnformeerd zyt, dat gy dit repareerd (zo uw weekblad zo lang geduld word), in een volgend Nummer, ik hadde deeze direct aan uw gezonden, zo gy het had durven waagen, uw Naam, of die van den Drukker van uw blad, voor het zelve te plaatsen, dog op dat gy my in deezen, niet met uw mogt in gelyken rang stellen, vind gy des Drukkers naam by den Titel, en ten huizen vanden zelve, myn adres — vind gy goed over den inhoud van deeze, my in persoon te spreken, hebt gy uw flegts aantemelden, ik verlang om uw te verklaaren by monde, wat ik bedoelde toen ik zeide, dat ik voor de Egtheid van dit berigt, uw in myn persoon verantwoordelyk blyf.

't Lust my verder niet uw brief, uit het beterhuis in te zien veelmin te beoordeelen uw bedoeling is van deeze, tog niets beter als van de voorige, alleen raad ik uw,
en

en deeze raad is goedkoop , wanneer uw
knaagend geweeten (by aldien het zelve niet
geheel is toegeschroeid) uw zoms doet vree-
zen voor de bullepees, bedenk dan dat *de*
roede is voor de rugge der Zotten.

O..... den 10 February 1794

J. H. R....

